

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила, soudce zpravodaje JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobců: **a) P. Z., a b) M. Z.**, obou zastoupených JUDr. Igorem Krajčíkem, advokátem, se sídlem Horní Lipová 271, 790 63 Lipová-lázně, proti žalovaným: **1) Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc, a **2) Městský úřad Jeseník**, se sídlem Masarykovo nám. 1/167, 790 27 Jeseník, týkající se řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 1) sp. zn. KÚOK/29856/2013/OSR/105, č. j. KUOK 38333/2013 ze dne 8. července 2013, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. srpna 2013, č. j. 22 A 100/2013 - 14,

takto:

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyššímu správnímu soudu byla prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě dne 16. září 2013 doručena kasační stížnost žalobců (dále též „stěžovatelé“) proti v návěti uvedenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, jímž byla odmítnuta jejich žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného 1. Žalovaný 1 jím k odvolání stěžovatelů zrušil rozhodnutí žalovaného 2 ze dne 11. ledna 2013 č. j. MJ/40540/2011/25/OSMI/Pa a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Věcně šlo o dodatečné povolení stavby čerpací stanice pohonných hmot na pozemku sousedícím s pozemkem stěžovatelů.

Kasační stížnost však nesplňovala podmínky řízení podle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. V souladu s ustanovením § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích je s podáním kasační stížnosti spojen vznik poplatkové povinnosti, není-li návrhovateli, či věc, které se návrh týká, od soudního poplatku osvobozen podle ustanovení § 11 tohoto zákona. Podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč, a to za každého ze stěžovatelů (srov. např. rozsudek Nejvyššího

správního soudu č. j. 1 As 74/2011-251 ze dne 10. srpna 2011, publikován pod č. 2410/2011Sb. NSS a dostupný na www.nssoud.cz).

Stěžovatelé soudní poplatky v celkové výši 10 000 Kč současně s podáním kasační stížnosti neuhradili. Nejvyšší správní soud proto usnesením č. j. 6 As 137/2013-7 ze dne 18. září 2013 oba stěžovatele, resp. samostatnými výroky I a II každého z nich, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti a zaplacení soudních poplatků v součtu ve výši 10 000 Kč, přičemž jim stanovil k tomu lhůtu jednoho týdne od doručení usnesení. Stěžovatelé byli v usnesení poučeni o způsobech platby. Stěžovatelé byli rovněž poučeni o následcích nesplnění své poplatkové povinnosti ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. V odůvodnění usnesení Nejvyšší správní soud odkázal též na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 74/2011-251 z 10. srpna 2011, z něhož plyne, že poplatkovou povinnost mají oba stěžovatelé každý sám za sebe.

Usnesení s výzvou k zaplacení soudního poplatku bylo stěžovatelům prostřednictvím právního zástupce doručeno ve středu 23. října 2013, lhůta jednoho týdne pro splnění poplatkové povinnosti tedy uplynula ve středu 30. října 2013.

Ještě před uplynutím této lhůty obdržel Nejvyšší správní soud podání od právního zástupce stěžovatelů datované dnem 23. října 2013 a označené jako „*žádost o opravu usnesení ... č. j. 6 As 137/2013-7*“. Stěžovatelé se jím domáhají opravy tohoto usnesení, jež považují za nezákonné a diskriminační, a to tak, že poplatek za kasační stížnost je celkem 5 000 Kč za oba stěžovatele. Stěžovatelé poukázali na to, že žalobu podali společně a nerozdílně, neboť jsou oba rovnodílnými spoluvlastníky jedné a téže nemovitosti. Stěžovatelé uvedli, že poplatek 5 000 Kč bude zaplacen po provedení opravy usnesení, pročež současně požádali o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

Do dne vydání tohoto rozhodnutí soudní poplatky za kasační stížnost stěžovatelé, resp. ani jeden z nich, nezaplatili. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo než řízení před ním vedené zastavit ve vztahu k oběma stěžovatelům v souladu s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

Pokud jde o podání ze dne 23. října 2013, Nejvyšší správní soud konstatuje, že se jím stěžovatelé domáhají obsahové změny výroků usnesení předsedy 6. senátu Nejvyššího správního soudu – namísto stanovení poplatkové povinnosti každému samostatně v celkové výši 10 000 Kč žádají stanovení poplatkové povinnosti společně ve výši 5 000 Kč. Jak však byli stěžovatelé poučeni, opravný prostředek proti usnesení Nejvyššího správního soudu přípustný není. Podle § 54 odst. 4 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s. lze v rozhodnutí opravovat chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Tím se však míní oprava zjevných písařských a početních chyb, jež činí písemné vyhotovení rozhodnutí rozporným s tím, co chtěl soud v rozhodnutí jako svou vůli opíranou o soudní pravomoc vyjevit. Opravou, resp. opravným usnesením však nelze

rozhodnutí, *nota bene* rozhodnutí v právní moci, měnit obsahově. Stěžovatelé si jsou ostatně vědomi, že nejde o opravu zjevné chyby v psaní a počtech, nýbrž o zásadní změnu vydaného usnesení, neboť je označují za nezákonné a diskriminační, což je argumentace vlastní opravným prostředkům. Nejvyšší správní soud v tomto usnesení jednoznačně projevil svou vůli vyzvat ke splnění poplatkové povinnosti každého ze stěžovatelů samostatně v částce 5 000 Kč za každého z nich a toto usnesení způsobem požadovaným stěžovateli změnit nelze.

Krom toho, rozhodnutí předsedy 6. senátu zcela odpovídá zákonu a judikatuře Nejvyššího správního soudu, na niž bylo dokonce v odůvodnění odkázáno. Ve zmíněném rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 74/2011-251 je jednoznačně vysvětleno, proč ve správním soudnictví, oproti soudnictví civilnímu, nevzniká mezi více žalobci nerozlučné společenství, proč se soudní poplatek vybírá za každého z nich (odstavce 42-43). Totéž je výslovně zmíněno i pro případ spoluvlastníků nemovitostí (odstavec 44). Stěžovatelé, resp. jejich právní zástupce si tak museli být vědomi toho, že jejich podání ze dne 23. října 2013 vzhledem k zákonné úpravě a judikatuře Nejvyššího správního soudu nemůže mít šanci na úspěch. Pokud za této situace nechali marně uplynout lhůtu k zaplacení soudních poplatků, museli si být vědomi procesních následků, jež to – v souladu s poučením, jehož se jim dostalo – bude mít.

Pokud jde o žádost o prodloužení lhůty pro zaplacení soudního poplatku, konstatuje Nejvyšší správní soud, že byla vznesena toliko v souvislosti s požadavkem na změnu usnesení č. j. 6 As 137/2013-7. Jiné důvody pro prodloužení lhůty stěžovatelé neuvedli. Nejvyšší správní soud připomíná, že stěžovatele poučil o tom, že soud řízení pro nezaplacení soudního poplatku nezastaví, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mohla navrhovateli vzniknout újma, pokud ve stanovené lhůtě navrhovatel sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit [ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích]. Procesně nepřípustná polemika s právním názorem soudu nepochybně není okolností způsobující, že stěžovatelé bez své viny nemohli poplatek zaplatit ve lhůtě k tomu soudem stanovené. Proto Nejvyšší správní soud žádosti o prodloužení lhůty nemohl vyhovět.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. října 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu